

Et vendepunkt

Prædiken Septuagesima 2021.

Salmer: 30 – 170 – 728,3-4.

Gud, lad os leve af dit ord, som dagligt brød på denne jord!

Overskriften på dagens prædiken bliver: *Et vendepunkt!*

Begrebet vendepunkt stammer oprindeligt fra det græske ord *krisis*. Vi kender det fra ordet ”krise”, der jo er indbegrebet af et vendepunkt. En krise kan som bekendt udvikle sig på én af to måder: Den kan udvikle sig til det værre eller det bedre.

*

Vi har alle oplevet at stå ved et vendepunkt i livet. Det kan være noget personligt, noget som kommer til os udefra som noget ganske pludseligt og helt uventet eller det kan være en beslutning, vi selv træffer – en beslutning, som bliver et vendepunkt for os på den ene eller anden måde.

Det kan også være et vendepunkt i verden omkring os, som når politikerne træffer en beslutning om for eksempel at indgå Parisaftalen. Eller som når USA får en ny præsident med nye visioner og nye tiltag, der får betydning ikke kun for USA, men for hele verden.

Et afgørende vendepunkt som vi alle tydeligt husker, var den 11. marts sidste år. Det var den dag, da Mette Frederiksen lukkede Danmark ned på grund af den - på det tidspunkt - nye og fremmede virus,

som fik navnet covid 19. Det blev et bekymrende vendepunkt i danmarkshistorien, som skulle få betydning for os alle. En meget anderledes og mørk tid med begrænset livsudfoldelse og med ensomhed og frustration til følge for mange af os.

Et vendepunkt kan imidlertid også bringe noget godt og livgivende med sig. Vi kan håbe på et vendepunkt, når tilværelsen ser mørk og dyster ud. Som lige nu i denne tid, hvor vi alle er fyldt af forhåbning og forsigtig optimisme, når det gælder covid 19. Vi ser frem til, at vaccinationerne bliver et nyt og stort vendepunkt, som forhåbentlig kan blive et farvel til pandemien. Et farvel til den digitale pseudovirkelighed. Et vendepunkt, som kan give os lidt af det gamle liv tilbage, det gamle fællesskab, hvor vi igen kan række ud og mærke hinanden krop mod krop og den ubekymrethed, vi på mange måder havde før. Vi glæder os til det vendepunkt og vi glæder os til at leve et mere normalt liv, som vi kender det fra før.

*

I kirkeåret befinder vi os imidlertid også ved et vendepunkt. Vi har lige fejret jul og her i januar har søndagene haft navn efter de hellige tre konger. Det er den tid i kirkeåret, som afslører eller kaster lys over, hvilken betydning det skulle få, det som skete i stalden i Betlehem julenat. Helligtrekonger afslører, hvem barnet i krybben egentlig er, at han er Guds søn og at han er vor frelser.

Nu er vi kommet til en ny søndag i kirkeåret, som bærer det lidt mystiske navn, septuagesima. Det betyder også lidt af et vendepunkt, for nu vender vi blikket 180 grader. Vi vender blikket bort fra krybben

i Betlehem og frem mod påskens store begivenheder med Jesu lidelse, død og opstandelse i centrum.

*

Det første vort blik møder os, er Jesu lignelse om arbejderne i vingården. Det er en fortælling, som skal vise os, at Gud er god og at han strør om sig med sin nåde. Det er en fortælling, som umiddelbart vækker begejstring og glæde, for hvem vil ikke gerne høre, at Gud er som vingårdsmanden, der går ud for at tilbyde arbejde til de allersidste, der står ledige tilbage på byens torv. Det blev den dag et vendepunkt, for nu var der brug for dem og nu kunne de se frem til en belønning, selv om de sidste naturligvis ikke kunne forvente at få lige så meget, som de første, altså alle dem, der var blevet hyret lige fra morgenstunden.

Men endnu et vendepunkt stod de sidst ankomne i sigte. Et vendepunkt, som de på ingen måde havde regnet med eller forudset. For da dagen var omme og lønnen skulle udbetales blev de sidste stillet helt foran i køen. Og ikke nok med det, - de fik også udbetalt en hel dagløn – altså ligeså meget som de første, - alle dem, der havde knoklet lige fra morgenstunden. Det havde de ikke regnet med! Og hvilken glæde! Hvilken vingårdsmand! Der blev nok fældet en glædens tåre og løsnet et smil den dag.

Baggrunden for Jesu lignelse er imidlertid den lidt kedelige, at der er nogle, for hvem Guds nåde er blevet et problem. Det er eliten blandt de religiøse på Jesu tid. De havde nemlig svært ved at forlige sig med, at Jesus uden forbehold indbød toldere og syndere til at gå ind i Guds rige. Uden forbehold – det er nåde!

Vi skal derfor heller ikke i dag – som datidens religiøse ledere – blive misundelige over, at Gud i Kristus lader nåde gå for ret. Tværtimod skal vi da glæde os over, at Gud ikke giver os løn som forskyldt; men at han uforskyldt – det vil sige uden at have fortjent det – giver os en plads i nådens rige. Vi kan nemlig ikke gøre os fortjent til Guds rige.

Guds rige er nådens rige – og det tilbydes os alle. Vi er alle indbudte til at få del i Guds kærlighed, Guds nåde, Guds rige. Det bedste, der kan ske for os, er ikke at leve fra den ellefte til den tolvte time i nåden, selv om også lønnen er den samme. Det er det næstbedste.

Det allerbedste, der kan ske for os, det er at lære Guds nåde at kende på så tidligt et tidspunkt som muligt. For livet i Guds vingård er på ingen måde en plage, men det bedste, som findes! Og lønnen for os kristne er, som én har udtrykt det: "...at have troet på Guds Paradis, før vi har set det. Det Paradis, hvor blinde ser, lamme går og stumme taler – hvor der ingen sorg skal være, ej heller skrig, ej heller pine – og hvor der ingen død skal være mere..."

Et større vendepunkt i livet findes ganske enkelt ikke!

Amen.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd,

du som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første

begyndelse, nu og i al evighed.